

Tid Tisdagen den 29 oktober 2019 kl. 17:30 – 17:40
Plats Stora kollegiesalen, Stadshuset
Justerat Tisdagen den 5 november 2019 §§ 1-9, 11 & 13
Omedelbar justering av §§ 10 & 12 tisdagen den 29 oktober

Johan Fälldin

Tobias Johansson

Närvarande

Beslutande ledamöter:

Johan Fälldin (C), ordföranden
Tobias Johansson (V), vice ordföranden

Bo Sundin (M)
Hugo Laigar (M)
Daniele Fava (L)
Minna Thullberg (MP)
Nike Örbrink (KD)
Alexander Ojanne (S)
Ulla Sjöbergh (S)

Tjänstgörande ersättare:

Lina Hultman (V) för Vakant (V)
Nahman Hanna (S) för Suhur Salahyusuf (S)

Ersättare:

Mikael Sundin (M)
Karin Franck (M)
Billy Östh (M)
Camilla Bergman (L)
Michaela Kotschack Thurn (MP)
Elin Larsson (C)
Sandra Zuniga Michel (S)
Moissis Nikolaidis (S)

Tjänstemän:

Förvaltningschefen Marina Högland, Carina Braun, Peter Ahlström,
nämndsekreterare Marie Norrberg, Susanne Olsson, Robert Sköld samt
personalföreträdare Linda Runcrantz.

§ 11

Revidering Stockholms stads Vision 2040 – Svar på remiss från kommunstyrelsen

Dnr 01.06/886/2019

Beslut

Idrottsnämnden beslutar enligt förvaltningens förslag:

Idrottsnämnden hänvisar till förvaltningens tjänsteutlåtande som svar till kommunstyrelsen på remissen Vision 2040 - Möjligheternas Stockholm.

Handlingar i ärendet

Idrottsförvaltningens tjänsteutlåtande från den 11 oktober 2019.

Nämndens behandling av ärendet

Framlagda förslag till beslut

1. Ordföranden Johan Fälldin (C), Bo Sundin m.fl. (M), Daniele Fava (L), Minna Thullberg (MP) och Nike Örbrink (KD) föreslår (se beslutet).
2. Alexander Ojanne m.fl. (S) föreslår att avslå förvaltningens förslag till beslut samt att därutöver anföra följande:

Inledningsvis vill vi konstatera att antagande av nya visioner vart fjärde år riskerar innebära att långsiktigheten och tilltron till färdriktningen blir begränsad. Vision 2030 fungerade som vision för staden i närmare 8 år. Det finns mycket som talar för att Vision 2040 – Ett Stockholm för alla skulle ha tillåtits att verka motsvarande tid för att garantera långsiktighet och kontinuitet i stadens verksamheter.

Med detta sagt bör det finnas starka skäl om man ändå väljer att revidera en vision som stadens verksamheter framgångsrikt jobbat för. De starka skälen går knappast att utläsa av ärendet utan får snarare ses i ljuset av att den dåvarande borgerliga oppositionen, vid antagandet av Ett Stockholm för alla, uttalade ambitionen att upphäva visionen vid ett maktskifte.

Det formella skälet för att vilja upphäva visionen var uppfattningen att den förankrats för dåligt. När samma borgerliga opposition nu i majoritet presenterar ett förslag till ny vision är det ett dokument som på intet sätt processats tillsammans med några andra aktörer utanför rotlarnas och stadsledningskontorets slutna värld (än möjligtvis med undantag av en utvald reklambyrå). Hade de borgerliga partierna menat allvar med sin uppfattning från tidigare behandling skulle ärendet ha hanterats annorlunda.

Med det sagt är det varje majoritets möjlighet att föreslå en ändring av vision. I detta fall väljer den borgerliga majoriteten att medvetet distansera sig från målet ett Stockholm för alla. Det är begripligt sett till den förda politiken.

När hyresrätter säljs ut och färre bostäder produceras och när skatten sänks på bekostnad av skolans, omsorgens och

kulturens förutsättningar så kan man inte självklart utgå från att det upplevs som steg på vägen mot en stad för alla.

Även om vi i grunden uppskattar och instämmer med de delar, som i stort överensstämmer med den gällande visionen, som strävar efter att Stockholm ska vara en öppen stad där alla kan vara den de är så tycker vi att det finns stora problem med det förslag som nu remitterats.

I grunden handlar det om att diskrepansen mellan det som står i visionen och det som är den faktiska politiken är alltför stor. Låt oss bara peka på några tydliga illustrationer.

- Stockholm ska vara en av världens tryggaste städer. Det är naturligtvis en gemensam målsättning för oss alla. I verkligheten har dock antalet skjutningar aldrig varit så höga som nu och samtidigt minskas resurserna till förebyggande arbete.
- Ett målmedvetet arbete för säkerhet och trygghet har minskat risken för brott, olyckor och oönskade händelser. Ytterligare ett mål alla är överens om, men som rimmar illa med att majoriteten ännu inte genomfört en krisledningsövning för staden.
- I Stockholm känner invånarna sig delaktiga och har inflytande. Det vill vi alla – men det är i skarp kontrast mot den borgerliga majoritetens beslut att avlösa stadsdelsnämnderna på ekonomiska resurser för lokal demokrati.
- Stadens förskolor och skolor är väl ansedda och håller en hög kvalitet. Även här ett mål som vi alla delar men som knappast blir verklighet av en underfinansierad budget som gör att utbildningsförvaltningen samt flertalet skolor och förskolor går med underskott.
- Stockholm har en välfungerande arbetsmarknad som skapar en hög sysselsättning. Så viktigt men just nu är utvecklingen den motsatta. Minskade ambitioner för arbetsmarknads- och utbildningspolitik gör att antalet i behov av försörjningsstöd på grund av arbetslöshet har ökat alla årets månader.
- Ett aktivt tillgänglighetsarbete och ändamålsenligt stöd skapar förutsättningar för personer med funktionsnedsättning att delta fullt ut. Det borde vara en självklarhet men samtidigt översvämmas staden av elsparkcyklar som hindrar framkomlighet och omsorgen om personer med funktionsnedsättning fick 2019 den lägsta uppräknings på åtskilliga år.
- Yrkeskunnandet hos alla de som arbetar inom välfärden tas tillvara och är en utgångspunkt för allt kvalitetsarbete. Det kunde man ju önska men i själva verket har åtskilliga förslag för tryggare anställningar för välfärdsarbetare avslagits under året och stadens personal- och jämställdhetsutskott har lagts ned.
- I det sociala arbetet finns tydligt fokus på det förebyggande arbetet och tidiga insatser. Jodå, om man bortser från att stadsdelarna fick 66 miljoner kronor mindre till barn, kultur och fritid vilket nu syns i många av de åtgärder som skapar förebyggande insatser.
- I Stockholm är ingen äldre ofrivilligt ensam eller socialt isolerad. En så central uppgift för oss alla men hittills har den enda tydliga insatsen handlat om att stoppa utbyggnaden av aktivitetscenter och mötesplatser.

- Stockholm är en äldrevänlig stad där äldres behov finns med i hela samhällsplaneringen vore ett bra mål om det inte vore för att Micasa i verkligheten tvingats stoppa projekt för nya äldreboenden.
- Näringslivet stöds av ett effektivt och hållbart transportsystem. Arlanda är ett nav med globala och nationella kopplingar. Absolut viktigt. Emellertid leder ju beslutet att bevara Bromma flygplats till att regionen inte kraftsamlar kring Arlanda och att direktlinjer längs ned (senast till Los Angeles).
- En hög och kontinuerlig takt i stadsbyggandet skapar en välfungerande bostadsmarknad. Så var fallet under förra mandatperioden. Denna präglas istället av halverade byggprognoser, drastiskt minskat antal bostäder i antagna detaljplaner och färre markanvisade lägenheter i så gott som alla kategorier.
- I alla stadsdelar finns ett brett utbud av bostäder med olika upplåtelseformer. Sagt samtidigt som den politiska majoriteten stoppat hyresrätter i områden där det saknas sådana, exempelvis i delar av Bromma och Stureby.
- Det skapar en levande stad där alla barn och ungdomar erbjuds en trygg och inspirerande uppväxtmiljö med plats för lek, kreativitet och vila. Men inte om man bor i Skarpnäck och vill ta del av parklekarna. Flera är tills vidare stängda.
- All stadsutveckling genomsyras av hållbar energianvändning, miljöanpassade transporter och resurseffektiva kretslopp. Det gör det ju obegripligt att kommunfullmäktiges borgerliga majoritet avslagit kravet på en strategi med konkreta insatser för en klimatneutral byggsektor.
- I den täta och blandade staden är gång-, cykel- och kollektivtrafik de självklara valen. Förutsatt att trottoaren och gångbanan i framtiden blir skottad.
- Stockholms utbyggda kollektivtrafik är attraktiv och tillgänglig. Möjligtvis med sikte på 2040 eftersom den nuvarande majoriteten flera gånger avslagit förslag om att tidigarelägga tunnelbaneutbyggnaden genom förskottering. I själva verket leder nuvarande politik till mer trängsel under lång tid och till att bilen blir ett fortsatt attraktivt vägval.
- Biblioteken är viktiga mötesplatser för kultur- och samhällsfrågor som främjar barns och ungas läslust och lust att lära. Nedstängda bibliotek, nedlagt bokkollo och inställda skolbesök talar ganska mycket ett annat språk.
- Kulturskolan är tillgänglig och jämlik och når barn och unga i hela staden med en bred blandning av musik, dans, teater och konst. Bra målsättning. Lätt att dela. Men vägen dit är inte uppsagd personal, inställda kurser och anmälningsskaos.
- Besöksnäringen är stark och bidrar till den internationella attraktionskraften och till sysselsättning och tillväxt i regionen. Gör ju stoppet av Nobelcenter och det ljumna engagemanget för OS obegripligt.
- Återvinning och återbruk är en naturlig del av stockholmarnas vardag. Dock inte om man vill återvinna innan klockan 10.00 på vardagar. Då är återvinningscentralen stängt till följd av borgerligt beslut att avslå ökat öppethållande.
- I stadens verksamheter förenas höga ambitioner för välfärden med omfattande investeringar och en stabil och långsiktigt hållbar ekonomi. Standard an Poor's har varnat för sjunkande

kreditbetyg och stadsledningskontoret har återkommande varje månad varnat för den icke hållbara ekonomi som nuvarande politik innebär.

- Världens bästa skola finns på Järva, Skärholmen har den hippaste konsthallen i nordn, I Farsta trängs sverigeeliten med de glada amatörerna i de ultramoderna idrottsanläggningarna. Tätheten bland restaurangerna i Hagsätra-Rågsved är svårslagen. Författarna till visionen pekar själva ut detta som drömmar. Det är bra att ha drömmar – men ska de bli verklighet behöver politiken driva åt det hållet. Låt oss konstatera att nuvarande majoritet inte räknat upp den socioekonomiska ersättningen till förskolor på bland annat Järva, att anslagen till kultur minskats rekordmycket samt att den enda stora idrottsinvesteringen som gjorts är i innerstaden och inte i ytterstaden. Vad staden gjort för restaurangutbudet i Rågsved vet vi faktiskt inte.
- Stadsdelar som växt samman. De tio utpekade sambanden är en viktig del av översiktsplaneringen. När det första, mellan Bromsten och Rinkeby, skulle realiseras stoppades det i stadsbyggnadsnämnden av den borgerliga majoriteten. Inga andra initiativ har ännu tagits för att realisera sambanden.

Listan på områden där de fina orden inte stämmer med vad som genomförts kunde varit längre. Det är inget fel att ha ambitioner som går utöver vad man hittills genomfört. Tvärtom är det en naturlig del av en vision som utvecklar staden på sikt. Om det, på område efter område, däremot visar sig föras en politik som är motsatt mot de fina orden och när medborgarna upplever att visionen mer blir av en reklambyråprodukt än ett styrande dokument för vad som händer i stadens verksamhet blir värdet av visionen lägre.

I sin reservation, när Stockholm antog visionen om Ett Stockholm för alla, anförde de borgerliga partierna att visionen för mycket fokuserade på stadens egna verksamheter och vad dessa skulle göra. Det förslag till vision som nu presenterats har tagit intryck av denna kritik och avstår nästan helt från att precisera vad stadens verksamheter ska göra för att uppnå önskelistan. Vi tror att det riskerar innebära en svagare måluppfyllelse och i förlängningen att det inte bidrar till möjligheternas Stockholm.

Vi anser därför att stadens verksamheter även framgent bör arbeta i enlighet med den gällande visionen om Ett Stockholm för alla och att förslaget därmed bör avslås.

3. Vice ordföranden Tobias Johansson m.fl. (V) föreslår:

- 1) Att avstyrka Vision 2040 – Möjligheternas Stockholm
- 2) Låta *Vision 2040 – Ett Stockholm för alla* och tillhörande *Färdplanen för ett Stockholm för alla* fortsätta vara stadens vision samt att därutöver anförda följande:

Vänsterpartiet anser att nuvarande Vision 2040 – Ett Stockholm för alla har kunskapsbaserade förutsättningar att tillsammans med Färdplanen för ett Stockholm för alla, som arbetades fram

under förra mandatperioden, fungera utmärkt som måldokument även denna mandatperiod. Särskilt som inga andra argument än maktskiftet har framkommit som skäl för en revision av stadens vision.

En vision som byts varje mandatperiod blir i stort sett verkningslös i arbetet med att styra stadens långsiktiga utveckling. Om en vision ska stå sig över politiska majoritetsskiften krävs ett annat grepp än att av maktpolitiska skäl revidera en vision som endast verkat i några få år. Staden och stockholmarna tjänar inte på att majoriteten av prestigeskäl undergräver syftet med ett långsiktigt visionsarbete, och vi vet inte ens om en reviderad version kommer att kombineras med gedigna kunskapsbaserade strategier som i färdplanen. Det svåra är inte att formulera framtidsdrömmar, utan vad som krävs är faktabaserade strategier som leder framåt.

Vänsterpartiet vill istället bygga vidare på färdplanen som bygger på forskning och de gedigna kunskapsunderlag som togs fram inom ramen för Kommissionen för ett socialt hållbart Stockholm. Kommissionens uppdrag var att uppdraget att analysera skillnader i livsvillkor i staden och föreslå åtgärder för en jämlik och socialt hållbar utveckling på både lång och kort sikt. Genom att förkasta allt det grundläggande och forskningsbaserade arbete som gjordes går stadens miste om att utveckla strategier på medellång sikt, längre än varje årlig budget, för att utveckla staden på ett hållbart sätt.

Beslutsgång

Ordföranden Johan Fälldin (C) ställer förslagen mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag.

Reservation

Ledamot Alexander Ojanne m.fl. (S) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Vice ordföranden Tobias Johansson m.fl. (V) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Vid protokollet

Marie Norrberg